

(Τακτική Διαδικασία)

Από τις διατάξεις των άρθρων 111 παρ. 2, 118 αρ. 4 και 216 παρ. 1 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι το δικόγραφο της αγωγής πρέπει να περιέχει, σαφή έκθεση των γεγονότων, τα οποία θεμελιώνουν κατά νόμο την αγωγή και δικαιολογούν την άσκηση αυτής από τον ενάγοντα κατά του εναγομένου, ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς και ορισμένο αίτημα. Η έκθεση δε στο δικόγραφο της αγωγής των πραγματικών περιστατικών, τα οποία πρέπει να είναι όσα είναι νομικώς ικανά και αναγκαία για τη θεμελίωση του δικαιώματος, η προστασία του οποίου ζητείται και τα οποία πρέπει να αναφέρονται με τέτοια σαφήνεια, ώστε να εξατομικεύουν την επίδικη έννομη σχέση και να μην καταλείπεται αμφιβολία περί της αξιώσεως, η οποία απορρέει από αυτά, είναι απαραίτητη για να υπάρχει η δυνατότητα, το μεν δικαστήριο να κρίνει τη νομική βασιμότητα της αγωγής και να διατάξει τις δέουσες αποδείξεις, ο δε εναγομένος να μπορεί να αμυνθεί κατά της αγωγικής αξιώσεως που θεμελιώνεται επ' αυτών με ανταπόδειξη ή ένσταση. Περαιτέρω, από τη διάταξη του άρθρου 914 ΑΚ, που ορίζει ότι όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει, συνδυαζόμενη με εκείνες των άρθρων 297, 298 και 330 του ίδιου Κώδικα, προκύπτει, ότι προϋποθέσεις της υποχρέωσης προς αποζημίωση, είναι: 1) ζημιογόνος συμπεριφορά (πράξη ή παράλειψη), 2) παράνομος χαρακτήρας της πράξης ή παράλειψης, 3) υπαιτιότητα και 4) πρόσφορος αιτιώδη σύνδεσμος, μεταξύ ζημιογόνου συμπεριφοράς (νόμιμου λόγου ευθύνης) και αποτελέσματος (ζημίας). Το παράνομο της συμπεριφοράς συνδέεται με αντίθεση προς διάταξη που απαγορεύει τη συγκεκριμένη πράξη, είναι δε αδιάφορο σε ποιο τμήμα του δικαίου βρίσκεται η διάταξη που απαγορεύει την ένδικη συμπεριφορά. Συνεπώς, για τη θεμελίωση και το ορισμένο της αγωγής, με την οποία επιδιώκεται αποζημίωση λόγω αδιοπραξίας, πρέπει στο δικόγραφο της να αναφέρονται, κατ' άρθρο 216 ΚΠολΔ, όλα εκείνα τα στοιχεία που αποτελούν τις προϋποθέσεις της αποζημίωσης και κυρίως η παράνομη ενέργεια του υπόχρεου, η υπαιτιότητα αυτού, η ζημία και ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ αυτής και της παράνομης συμπεριφοράς του, καθώς και τα αναγκαία στοιχεία για τον προσδιορισμό της ζημίας του ζημιωθέντος (ΑΠ 481/2012, ΑΠ 462/2011 δημοσιευμένες σε ΤΝΠ Νόμος, ΠΠρΑθ 1030/2013 δημοσίευση σε ΤΝΠ Νόμος). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 1518 § 1 ΑΚ η επιμέλεια του προσώπου του τέκνου περιλαμβάνει ιδίως την ανατροφή, την επίβλεψη, τη μόρφωση και την εκπαίδευσή του, καθώς και τον προσδιορισμό του τόπου της διαμονής του, ενώ κατά το άρθρο 1520 § 1 του ίδιου Κώδικα ο γονέας, με τον οποίο δεν διαμένει το τέκνο, διατηρεί το δικαίωμα της προσωπικής επικοινωνίας με αυτό. Επιπλέον, στο άρθρο 5 της Διεθνούς Σύμβασης της Χάγης της 25.10.1980, η οποία κυρώθηκε με το ν. 2102/1992, ορίζεται ότι κατά την έννοια της παρούσας σύμβασης: α) το «δικαίωμα επιμέλειας» περιλαμβάνει το δικαίωμα που αφορά στη μέριμνα για το πρόσωπο του παιδιού, και ιδίως το δικαίωμα καθορισμού του τόπου διαμονής του, β) το «δικαίωμα επικοινωνίας» περιλαμβάνει το δικαίωμα να μεταφέρει κάποιος το παιδί για ορισμένο χρονικό διάστημα σε τόπο άλλο από τον τόπο της συνήθους διαμονής του. Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι ο γονέας, στον οποίο έχει ανατεθεί, έστω και προσωρινά, η επιμέλεια του προσώπου του ανήλικου τέκνου, έχει δικαίωμα καθορισμού του τόπου διαμονής του, στα πλαίσια του οποίου μπορεί να απομακρύνει το τέκνο από την Ελλάδα και να το εγκαταστήσει σε άλλη χώρα της επιλογής του. Στην περίπτωση αυτή ο άλλος γονέας έχει δικαίωμα, στα πλαίσια της άσκησης του δικαιώματος επικοινωνίας με το τέκνο, να το μεταφέρει στην Ελλάδα (όπου είναι ο τόπος της δικής του διαμονής) για ορισμένο χρονικό διάστημα, η

διάρκεια του οποίου θα ορισθεί από το δικαστήριο με τη δικαστική απόφαση που ρυθμίζει την άσκηση του δικαιώματος της προσωπικής επικοινωνίας (ΓνωμΕισΑΠ 1/1999, ΝοΒ 48. 272). Ωστόσο, το δικαίωμα προσδιορισμού ή μεταβολής του τόπου διαμονής του τέκνου δεν πρέπει να ασκείται καταχρηστικώς, με αποκλειστικό σκοπό τη ματαίωση της επικοινωνίας, διότι διαφορετικά συντρέχει ενδεχομένως περίπτωση κακή άσκηση της γονικής μέριμνας (άρθρα 1532-1533 ΑΚ). Επίσης, θα πρέπει να σταθμίζεται κάθε φορά με τις δυσμενείς επιπτώσεις που μπορεί να επιφέρει η διακοπή της επικοινωνίας με τον άλλο γονέα και να υποχωρεί έναντι αυτής, όταν η αναγκαιότητα της ενδεχόμενης προσωρινής ή διαρκούς αλλαγής του τόπου διαμονής ή τα πλεονεκτήματα που αυτή συνεπάγεται δεν ανταποκρίνονται προς το πραγματικό συμφέρον του τέκνου, διαφορετικά συντρέχει ενδεχομένως περίπτωση κακής άσκησης της γονικής μέριμνας, που επισύρει τις συνέπειες των άρθρων 1532 και 1533 ΑΚ ή δικαιολογεί διαφορετική ρύθμιση της γονικής μέριμνας κατά το άρθρο 1536 ΑΚ λόγω μεταβολής των συνθηκών (βλ. Θ. Πουλιάδη, σε: Ερμηνεία Αστικού Κώδικα Γεωργιάδη-Σταθόπουλου, άρθρο 1520, αρ. 64 επ., ΕφΘεσ 1324/2001, Αρμ. 2003. 1442, ΜΠρΑθ 1028/2011, ΕΛΔνη 2012/253). Επομένως, η μεταφορά του τέκνου στο εξωτερικό από τον γονέα που έχει την επιμέλειά του μπορεί να θεμελιώσει δικαίωμα του άλλου γονέα να ζητήσει την αφαίρεση της επιμέλειας και την ανάθεσή της σε αυτόν στα πλαίσια του συμφέροντος του τέκνου και όχι την απαγόρευση της απομάκρυνσής του από τον γονέα που έχει την επιμέλειά του, αφού κάτι τέτοιο θα οδηγούσε στην πραγματικότητα σε απαγόρευση εξόδου από τη χώρα του γονέα, που έχει την επιμέλεια, η οποία δεν επιτρέπεται κατά το άρθρο 5 του Συντάγματος και το άρθρο 12 του Διεθνούς Συμφώνου της Νέας Υόρκης, που κυρώθηκε με τον ν. 2462/1997 (ΜΠρΑθ 1820/2009, ΧρΙΔ 2009/512, ΜΠρΣπарт 23/2017 δημοσίευση σε ΤΝΠ Νόμος).

Στην προκειμένη περίπτωση με την υπό κρίση αγωγή του ο ενάγων εκθέτει ότι παντρεύτηκε με την εναγομένη με θρησκευτικό γάμο την 2.11.2014, από τον οποίο απέκτησαν ένα ανήλικο τέκνο την ..... , γεννηθείσα την 26.2.2015. Ότι αρχές Ιουλίου 2015 η εναγομένη εγκατέλειψε τη συζυγική στέγη με το ανήλικο τέκνο τους, ασκώντας εις βάρος του την υπ' αρ. εκθ. κατ. .... /2016 αγωγή επιμέλειας και διατροφής. Ότι και ο ίδιος άσκησε εις βάρος της την υπ' αρ. .... /2017 αγωγή επιμέλειας και επικουρικά ρύθμισης του δικαιώματος επικοινωνίας με το ανήλικο τέκνο του. Ότι επί των αγωγών αυτών εκδόθηκε η υπ' αρ. 20102/2017 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, η οποία διέταξε την ανάθεση της άσκησης της επιμέλειας του ανήλικου τέκνου των διαδίκων στην εναγομένη, την υποχρέωση του εναγομένου να καταβάλλει ως διατροφή υπέρ της ενάγουσας και για λογαριασμό του ανήλικου τέκνου του το ποσό των 300,00 ευρώ και ρύθμισε το δικαίωμα επικοινωνίας του με την ανήλικη θυγατέρα του. Ότι ιδίως ως προς το δικαίωμα επικοινωνίας του με το ανήλικο τέκνο του ορίστηκε η παραλαβή του εκ μέρους του από την κατοικία της εναγομένης επί της οδού ..... στην ..... , αλλά και η παράδοση αυτού σε αυτήν. Ότι δυνάμει της υπ' αρ. .... /23.7.2018 πράξης της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης ..... και κατόπιν σύνταξης του από 11.7.2018 ιδιωτικού συμφωνητικού επιμέλειας, διατροφής, επικοινωνίας και του συμφωνητικού λύσης του γάμου τους, λύθηκε ο μεταξύ τους γάμος και ρυθμίστηκαν τα ζητήματα επιμέλειας, διατροφής και επικοινωνίας με τον ίδιο τρόπο, όπως όριζε η παραπάνω απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου. Ότι το Σάββατο 28.7.2018 παρέλαβε το ανήλικο τέκνο τελευταία φορά από την οικία της εναγομένης και την Κυριακή το παρέδωσε σε αυτήν σύμφωνα με τα οριζόμενα στο από 11.7.2018 ιδιωτικό συμφωνητικό που συνυπέγραψαν για την επίτευξη της συμβολαιογραφικής πράξης λύσης του γάμου τους. Ότι σύμφωνα με το συμφωνητικό κατά τη διάρκεια του 2018 προβλεπόταν δικαίωμα του ενάγοντος να παραλαμβάνει το ανήλικο τέκνο

κατά τη διάρκεια των θερινών διακοπών από την 1.8.2018 έως και την 10.8.2018. Ότι κατόπιν επικοινωνίας του με την εναγομένη συμφώνησαν το δικαίωμα επικοινωνίας του να πραγματοποιηθεί από την 4.8.2018 έως και την 13.8.2018 λόγω προγραμματισμένης εκδρομής της με το ανήλικό τέκνο της. Ότι την 4.8.2018 λίγη ώρα πριν αναχωρήσει για να παραλάβει το ανήλικό τέκνο δέχθηκε κλήση από την εναγομένη, η οποία τον ενημέρωνε ότι έχει φύγει στην Αμερική με το ανήλικό τέκνο της και ότι δεν πρόκειται να επιστρέψει ξανά στην Ελλάδα. Ότι η εναγομένη είχε προσχεδιάσει τη φυγή της στην Αμερική μαζί με το ανήλικό τέκνο της, δίχως να τον ενημερώσει και δίχως να ζητήσει ρύθμιση του δικαιώματος επικοινωνίας του ενάγοντος με το ανήλικό τέκνο του, με σκοπό να τον στερήσει από τη δυνατότητα άσκησης του με το ανήλικό τέκνο του. Ότι κατά τη διάρκεια άσκησης της επιμέλειας του ανήλικου τέκνου τους, αλλά και στο πλαίσιο της δίκης που έλαβε χώρα ως προς τη ρύθμιση της άσκησης επιμέλειας του ανήλικου τέκνου τους, η εναγομένη απέκρυψε τεχνηέντως ότι σκοπός της ήταν η μετακόμιση στη χώρα των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής με το ανήλικό τέκνο τους, προετοιμάζοντας το ταξίδι αυτό από διετίας. Ότι και η έκδοση διαζυγίου τον Ιούλιο του 2018, η οποία επισπεύσθηκε από πλευράς εναγομένης, εντασσόταν στο πλαίσιο του σχεδίου της να κλείσει τις εκκρεμότητες που είχε και απερίσπαστη να ταξιδέψει με το ανήλικό τέκνο τους στη χώρα των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής. Ότι η ως άνω συμπεριφορά της εναγομένης με τη μεθοδευμένη απομάκρυνσή της και την εγκατάστασή της στη χώρα των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής με το ανήλικό τέκνο τους συνιστά βάνανυση προσβολή του δικαιώματος επικοινωνίας του ιδίου με το ανήλικό τέκνο του και προσβολή της προσωπικότητάς του και διατάραξη της αξιοπρέπειάς του και της εσωτερικής του γαλήνης. Βάσει των ανωτέρω, ζητεί, όπως παραδεκτά περιόρισε το αίτημα της αγωγής του από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό (άρθρα 223, 295 παρ. 1 και 297 ΚΠολΔ), να αναγνωριστεί η υποχρέωση της εναγομένης να του καταβάλει το ποσό των 60.000,00 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση, να κηρυχθεί η εκδοθησόμενη απόφαση προσωρινά εκτελεστή, να διαταχθεί η προσωπική κράτηση της εναγομένης έως ένα έτος και να καταδικαστεί αυτή στη δικαστική του δαπάνη. Με αυτό το περιεχόμενο η αγωγή αρμοδίως φέρεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 14 αρ. 1, 22, 42 παρ. 2 ΚΠολΔ). Είναι ορισμένη απορριπτομένων των αντίθετων αιτιάσεων της εναγομένης, καθότι περιγράφονται σε αυτήν οι μεθοδευμένες κινήσεις της εναγομένης να εγκατασταθεί στο εξωτερικό μαζί με το ανήλικό τέκνο τους, δίχως να ενημερώσει τον εναγομένο περί της πρόθεσης αυτής, και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 59, 281, 299, 330, 914, 932, 1520, 1532 ΑΚ, 70, 176, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, πλην α) του αιτήματος περί κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, το οποίο θα πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμο, καθότι προσωρινά εκτελεστές κηρύσσονται μόνο οι καταψηφιστικές αποφάσεις, β) του αιτήματος περί απαγγελίας προσωπικής κράτησης εις βάρος της εναγομένης, το οποίο θα πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμο, καθότι προϋπόθεση αυτού είναι ο εκτελεστός τίτλος, που δεν είναι εν προκειμένω η αναγνωριστική απόφαση. Επομένως, θα πρέπει να εξεταστεί ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

1. Από τη διάταξη του άρθρου 300 ΑΚ συνάγεται ότι η ένσταση συντρέχοντας πταίσματος, η οποία βασίζεται στην παραπάνω διάταξη, είναι δυνατό κατά νόμο να προταθεί μόνο στην περίπτωση ενοχών προς αποζημίωση και δη ανεξαρτήτως από το αν η αποζημίωση οφείλεται σε αθέτηση ενοχής που προϋπήρχε, σε αδικοπραξία ή σε οποιαδήποτε άλλη αιτία, όχι, όμως, και στην περίπτωση αξιώσεων που δεν έχουν αποζημιωτικό χαρακτήρα, όπως π.χ. επί αξιώσεων για μισθούς υπερημερίας, για απόδοση της ωφέλειας εκ του αδικαιολογήτου πλουτισμού ή επί

πρωτογενούς εν γένει αξίωσης για εκπλήρωση της παροχής (ΑΠ 56/1994, ΝοΒ 1994/1159, ΕφΛαρ 71/2013, δημοσίευση σε ΤΝΠ Νόμος, ΕφΑθ 5482/2006, ΕπισκεμπΔ 2007/467, Εφίωαν 30/2004, ΕλλΔ/νη 2005/516, ΜΠρίωαν 112/2012 δημοσίευση σε ΤΝΠ Νόμος, πρβλ. Περάκη σε Γεωργιάδη, ΣΕΑΚ, 2011, Τ. Ι, υπό το άρθρο 300 στον αριθμό 2).

Στην προκειμένη περίπτωση η εναγομένη προτείνει τον ισχυρισμό περί συνυπαιτιότητας της ενάγοντος ως προς την έλλειψη επικοινωνίας με το ανήλικο τέκνο του, καθότι αφενός αρνείται να συνεργαστεί μαζί της για να ρυθμίσουν εκ νέου την επαφή του με το ανήλικο τέκνο τους, αφετέρου αρνείται να ασκήσει αυτό μέσω διαδικτύου μετά την εγκατάστασή τους στην χώρα των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής. Ο παραπάνω ισχυρισμός είναι ορισμένος και νόμιμος, ερείδεται στις διατάξεις των άρθρων 300 ΑΚ και 262 παρ. 1 ΚΠολΔ και θα πρέπει να εξεταστεί ως προς την ουσιαστική βασιμότητά του.

Από την εκτίμηση των υπ' αρ. ..../4.10.2018 και ..../5.10.2018 ενόρκων βεβαιώσεων των μαρτύρων ....., ... και ..... ενώπιον του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, τις οποίες προσκομίζει ο ενάγων κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης κλήτευσης της εναγομένης, από την υπ' αρ. ..../4.12.2018 ένορκη βεβαίωση της μάρτυρος ..... ενώπιον του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, την οποία προσκομίζει μετ' επικλήσεως η εναγομένη κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης κλήτευσης του ενάγοντος, από τις ομολογίες των διαδίκων, όπως ειδικώς και περιοριστικώς αναφέρονται κατωτέρω, από τα έγγραφα που προσκομίζουν οι διάδικοι σε ορισμένα εκ των οποίων γίνεται ειδική μνεία κατωτέρω, δίχως, όμως, να παραλείπεται κανένα ως προς την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, πλην των εγγράφων και της υπ' αρ. ..../21.12.2018 ένορκης βεβαίωσης ενώπιον του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, που απαραδέκτως προσκομίζει με την προσθήκη του ο ενάγων, καθότι δεν άγουν σε αντίκρουση αυτοτελών ισχυρισμών της εναγομένης (ενστάσεων), ενώ ως προς την προσκομισθείσα εκ μέρους του (ενάγοντος) ένορκη βεβαίωση θα πρέπει να σημειωθεί ότι, μετά την τροποποίηση των άρθρων 237 και 270 ΚΠολΔ με τις διατάξεις του ν. 4335/2015, αυτή δεν δύναται να προσκομισθεί προς αντίκρουση ένορκων βεβαιώσεων, παρά μόνο προς αντίκρουση ισχυρισμών, όπως συνάγεται από τις διατάξεις των άρθρων 237 παρ. 2 και 422 παρ. 3 ΚΠολΔ, (ΑΠ 543/2014, ΕφΑΔ 2014/415, ΑΠ 163/2014, ΑΠ 911/2013, ΑΠ 917/2010 δημοσιευμένες σε ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 1405/2009 δημοσίευση σε ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 411/2008 δημοσίευση σε ΤΝΠ Νόμος, ΕφΠειρ 476/2016 δημοσίευση σε ΤΝΠ Νόμος), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι διάδικοι τέλεσαν νόμιμο πολιτικό γάμο μεταξύ τους την 2η Νοεμβρίου 2014, από τον οποίο απέκτησαν ένα ανήλικο τέκνο, την ....., γεννηθείσα την 26.2.2015. Η έγγαμη συμβίωσή τους δεν ήταν αρμονική, με αποτέλεσμα να φιλονικούν και να διαπληκτίζονται πολύ συχνά μεταξύ τους. Αρχικά εγκαταστάθηκαν στην [...] Θεσσαλονίκης επί της οδού [...], σε κατοικία ιδιοκτησίας του παππού του ενάγοντος. Αμέσως όμως μετά τη γέννηση του ανήλικου τέκνου τους αποφάσισαν να λύσουν τον γάμο τους με την εναγομένη να εγκαθίσταται μαζί με το ανήλικο τέκνο στην οικία των γονέων της στην οδό [...], στη Θεσσαλονίκη και τον ενάγοντα να διαμένει στην οικία των γονέων του στο [...] Θεσσαλονίκης. Δυνάμει της υπ' αρ. 20102/2017 απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου, εκδοθείσας με την ειδική διαδικασία των οικογενειακών διαφορών, κατόπιν ασκήσεως αντίθετων αγωγών των διαδίκων αποφασίστηκε α) η οριστική ανάθεση της επιμέλειας της ανήλικης ..... στη μητέρα της, β) η υποχρέωση του ενάγοντος πατέρα να καταβάλει στην εναγομένη μητέρα ως διατροφή του ανήλικου τέκνου τους και για λογαριασμό του το ποσό των 300,00 ευρώ μηνιαίως, γ) η ρύθμιση του δικαιώματος επικοινωνίας του ενάγοντος με το ανήλικο τέκνο του, το οποίο θα ασκείται εκ

μέρους του 1) κάθε Τετάρτη από 17:30' μ.μ. έως και 20:30' μ.μ, 2) κάθε πρώτο και τρίτο Σαββατοκύριακο κάθε μήνα από τις 10:00' π.μ. του Σαββάτου μέχρι και ώρα 20:00' μ.μ. της Κυριακής, 3) κάθε δεύτερη και τέταρτη Κυριακή κάθε μήνα από ώρα 12:00 έως και ώρα 20:00' μ.μ., 4) κατά τις εορτές των Χριστουγέννων από την 30η Δεκεμβρίου και ώρα 16:30' μ.μ. έως και την 5η Ιανουάριου ώρα 19:00' μ.μ. τα ζυγά έτη και από τις 22 Δεκεμβρίου και ώρα 16:30' μ.μ. έως και την 30η Δεκεμβρίου 19:00' μ.μ. κατά τα μονά έτη, 5) κατά τις εορτές Πάσχα από τη Μεγάλη Δευτέρα και ώρα 16:30' μ.μ. έως την Κυριακή του Πάσχα και ώρα 19:00' μ.μ. τα ζυγά έτη και από τη Δευτέρα του Πάσχα και ώρα 16:30' μ.μ. έως την Κυριακή του Θωμά και ώρα 19:00' μ.μ. τα μονά έτη, 6) κατά τις θερινές διακοπές 20 ημέρες εναλλάξ κάθε χρόνο και συγκεκριμένα από την 21η Ιουλίου έως την 30η Ιουλίου και από την 21η Αυγούστου έως την 30η Αυγούστου με ώρα παραλαβής 10:00' π.μ. και παράδοσης 20:00' μ.μ. τα μονά έτη και από την 1η Ιουλίου ως 10η Ιουλίου και από την 1η Αυγούστου έως την 10η Αυγούστου με ώρα παραλαβής 10:00 π.μ. και παράδοσης 20:00' μ.μ. τα ζυγά έτη. Επίσης, ορίστηκε ότι το ανήλικο τέκνο των διαδίκων θα παραλαμβάνεται από τον ενάγοντα από την κατοικία της μητέρας του και θα επαναφέρεται από τον πατέρα του σε αυτήν κατά τα ανωτέρω χρονικά σημεία. Επακολούθησε η σύνταξη της υπ' αρ. ..../23.7.2018 συναινετικής πράξης λύσης γάμου και ρύθμισης επιμέλειας και διατροφής τέκνου ενώπιον της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης .... με την οποία επικυρώθηκε η συμφωνία των διαδίκων για συναινετική λύση του γάμου τους για συμφωνία για τη ρύθμιση της επιμέλειας του ανήλικου τέκνου τους και την επικοινωνία του ενάγοντος με αυτό, η οποία καθορίστηκε με παρόμοιο τρόπο όπως αναλυτικά περιγράφηκε ανωτέρω σύμφωνα με τα κελεύσματα της υπ' αρ. 20102/2017 απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου. Την Δευτέρα 30.7.2018 ο ενάγων ενημερώθηκε από την εναγομένη κατόπιν τηλεφωνικής τους επικοινωνίας ότι λόγω προγραμματισμένης εκδρομής δεν θα μπορούσε να του παραδώσει το ανήλικο τέκνο της από την 1.8.2018, όπως είχε υποχρέωση, τόσο από την υπ' αρ. 20102/2017 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, όσο και από την υπ' αρ. ..../2018 συναινετική πράξη λύσης γάμου και ρύθμισης επιμέλειας και διατροφής τέκνου, λόγω προγραμματισμένης εκδρομής μαζί της. Ο ενάγων δέχθηκε την πρόταση της εναγομένης να παραλάβει το ανήλικο τέκνο την 4.8.2018 και να παραδώσει αυτό την 13.8.2018. Την 4.8.2018 η εναγομένη, λίγη ώρα πριν την προγραμματισμένη παράδοση του ανήλικου τέκνου στον ενάγοντα, επικοινωνήσε με τον τελευταίο και τον ενημέρωσε ότι έχει αναχωρήσει στην Αμερική με το ανήλικο τέκνο της και ότι δεν πρόκειται να επιστρέφει στην Ελλάδα με αυτό. Περαιτέρω, από το προσκομισθέν εκ μέρους του ενάγοντος έγγραφο από το συνδρομητικό site ....com, καταδεικνύεται ότι η εναγομένη έχει δηλώσει ως διεύθυνση αυτή που αναφέρει στις προτάσεις της, ήτοι φέρεται κάτοικος της Πολιτείας ..... στην πόλη [...] (...) επί της οδού [...] από τον Νοέμβριο του 2016. Σημειωτέον τα ανωτέρω περιστατικά ουδόλως αμφισβητούνται ειδικώς από την εναγομένη, συναγομένης ομολογίας της περί των ακριβών συνθηκών απομάκρυνσής της από την Ελλάδα μαζί με το ανήλικο τέκνο των διαδίκων. Ειδικότερα, η εναγομένη ως απόφοιτος της Πολυτεχνικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Α.Π.Θ.), μηχανολόγος μηχανικός στην ιδιότητά της και κάτοχος μεταπτυχιακού από το διατμηματικό μεταπτυχιακό πρόγραμμα της Πολυτεχνικής Σχολής του Α.Π.Θ. στον τομέα της επιστήμης των υλικών, είναι ήδη υποψήφια διδάκτωρ στο Πανεπιστήμιο του Κεντάκου των ΗΠΑ. Για το σκοπό αυτόν από τα μέσα του 2016 ταξίδευε στις ΗΠΑ προκειμένου να ρυθμίσει τις λεπτομέρειες της συνέχισης των σπουδών της αποκτώντας μόνιμη διαμονή στην πολιτεία του Κεντάκου τουλάχιστον από τον Νοέμβριο του 2016. Είναι αληθές σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στην υπό στοιχείο Ι μείζονα σκέψη της παρούσης ότι ο γονέας που έχει την επιμέλεια

του ανήλικου τέκνου έχει δικαίωμα καθορισμού του τόπου διαμονής του, στα πλαίσια του οποίου μπορεί να απομακρύνει το τέκνο από την Ελλάδα και να το εγκαταστήσει σε άλλη χώρα της επιλογής του. Ωστόσο, το δικαίωμα προσδιορισμού ή μεταβολής του τόπου διαμονής του τέκνου δεν πρέπει να ασκείται καταχρηστικώς, με αποκλειστικό σκοπό τη ματαίωση της επικοινωνίας. Επίσης, θα πρέπει να σταθμίζεται κάθε φορά με τις δυσμενείς επιπτώσεις που μπορεί να επιφέρει η διακοπή της επικοινωνίας με τον άλλο γονέα και να υποχωρεί έναντι αυτής, όταν η αναγκαιότητα της ενδεχόμενης προσωρινής ή διαρκούς αλλαγής του τόπου διαμονής ή τα πλεονεκτήματα που αυτή συνεπάγεται δεν ανταποκρίνονται προς το πραγματικό συμφέρον του τέκνου, διαφορετικά συντρέχει ενδεχομένως περίπτωση κακής άσκησης της γονικής μέριμνας, που επισύρει τις συνέπειες των άρθρων 1532 και 1533 ΑΚ ή δικαιολογεί διαφορετική ρύθμιση της γονικής μέριμνας κατά το άρθρο 1536 ΑΚ λόγω μεταβολής των συνθηκών. Στην προκειμένη περίπτωση η ενέργεια της εναγομένης να απομακρυνθεί με το ανήλικο τέκνο της στο εξωτερικό, εγκαθιστάμενη στη χώρα των ΗΠΑ και δη ο τρόπος που αυτή έλαβε χώρα σαφέστατα κρίνεται καταχρηστικός από το παρόν Δικαστήριο. Και τούτο διότι δεν προϋπήρξε καμία συνεννόηση με τον ενάγοντα πατέρα ούτε προηγηθείσα ενέργεια της εναγομένης περί μεταρρύθμισης του τρόπου άσκησης του δικαιώματος επικοινωνίας του ενάγοντος με το ανήλικο τέκνο τους, ενόψει των νέων συνθηκών που δημιουργούνταν με την εγκατάστασή της στο εξωτερικό, ώστε να συνεχιστεί η ακώλυτη επικοινωνία του ενάγοντος πατέρα με το ανήλικο τέκνο του προς εξασφάλιση της ομαλής ψυχοσωματικής του ανάπτυξης, που επιβάλλει την εξασφάλιση ακώλυτης επικοινωνίας και με τον γονέα με τον οποίο δε διαμένει. Αντιθέτως, η εναγομένη λίγο πριν την οριστική της εγκατάσταση στη χώρα των ΗΠΑ μαζί με το ανήλικο τέκνο της προέβη στη σύνταξη της υπ' αρ. ..../23.7.2018 συναινετικής πράξης λύσης γάμου και ρύθμισης επιμέλειας και διατροφής τέκνου ενώπιον της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης ..... δίχως να δηλώσει την παραπάνω πρόθεσή της και δίχως να έρθει σε συνεννόηση με τον ενάγοντα για τη ρύθμιση της άσκησης του δικαιώματος επικοινωνίας του με το ανήλικο τέκνο τους. Αντιθέτως, άφησε τον τελευταίο να πιστεύει ότι θα μπορεί ακωλύτως να ασκεί το δικαίωμα επικοινωνίας του με την ανήλικη θυγατέρα του, όπως αυτό είχε ορισθεί με την προμνησθείσα υπ' αρ. 20102/2017 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου και είχε επιβεβαιωθεί με την προαναφερθείσα υπ' αρ. ..../23.7.2018 συναινετική πράξη λύσης γάμου και ρύθμισης επιμέλειας και διατροφής τέκνου. Ανεξάρτητα από την ύπαρξη ή μη γέννησης δικαιώματος του ενάγοντος να ζητήσει μεταρρύθμιση της προηγηθείσας απόφασης ως προς την ανάθεση επιμέλειας λόγω κακής άσκησης γονικής μέριμνας εκ μέρους της εναγομένης, η παραπάνω συμπεριφορά της τελευταίας κρίνεται καταχρηστική και συνεπώς αδικοπρακτική, γεννηθείσας της αξίωσης του ενάγοντος πατέρα να αξιώσει χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη από τη στέρηση άσκησης του δικαιώματος επικοινωνίας με το ανήλικο τέκνο του και τη στεναχώρια που υπέστη από το γεγονός αυτό. Ζήτημα συνυπαιτιότητας του ενάγοντος ως προς την αδικοπρακτική συμπεριφορά της εναγομένης, από το γεγονός ότι αρνείται και αδιαφορεί να επικοινωνήσει με τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης με την ανήλικη θυγατέρα του που διαβιώνει στις ΗΠΑ δεν τίθεται, δοθέντος ότι αφενός δεν αποδείχθηκε καμία ενέργεια και καμία πρόταση της εναγομένης προς αυτόν, κατόπιν ενημέρωσής του ως προς την πρόθεση αλλαγής του τόπου κατοικίας της με την ανήλικη θυγατέρα τους και την εγκατάστασή τους στην Αμερική, για την αναζήτηση εναλλακτικών τρόπων επικοινωνίας του ανήλικου τέκνου με τον ενάγοντα πατέρα μέσω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, αφετέρου επ' ουδενί ο προτεινόμενος τρόπος επικοινωνίας εκ μέρους της εναγομένης δύναται να υποκαταστήσει τη δια ζώσης επικοινωνία του ενάγοντος πατέρα με την

ανήλικη θυγατέρα του, όπως αυτή έχει ήδη οριστεί με δικαστική απόφαση και συναποφασιστεί κατά τον ίδιο τρόπο από τους διαδίκους, και τα οφέλη που αποκομίζει η τελευταία ως προς την εξασφάλιση της ομαλής ψυχοσωματικής της ανάπτυξης. Εξάλλου, από τις καταθέσεις των μαρτύρων ..... και ....., στο πλαίσιο των δοθεισών ενόρκων βεβαιώσεων τους ενώπιον του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, επιβεβαιώνεται η άριστη σχέση που είχε ο ενάγων με την ανήλικη θυγατέρα του, αλλά και το αμέριστο ενδιαφέρον και η φροντίδα που επιδείκνυε γι' αυτήν τα χρονικά διαστήματα της επικοινωνίας τους. Το παρόν Δικαστήριο δεν δύναται να οδηγηθεί σε αντίθετη κρίση από τα όσα αναφέρει η μάρτυρας της εναγομένης και μητέρα της ....., στη δοθείσα ένορκη βεβαίωσή της ενώπιον του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, περί αδιαφορίας του ενάγοντος ως προς την τήρηση του ορισθέντος δικαιώματος επικοινωνίας του με το ανήλικο τέκνο του, καθότι τα διατεινόμενα από αυτήν αφενός αναιρούνται από τα όσα αναφέρουν οι προμνησθέντες μάρτυρες του ενάγοντος, αφετέρου η αξιοπιστία της ως άνω μάρτυρος ελέγχεται ενόψει της στενής συγγενικής της σχέσης με την εναγομένη θυγατέρα της. Επομένως, ο ισχυρισμός της εναγομένης περί συνυπαιτιότητας του ενάγοντος θα πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος. Ενόψει των ανωτέρω και λαμβανομένων υπόψη του βαθμού ευθύνης της εναγομένης, όπως αυτός ανακύπτει από τα παραπάνω περιστατικά, του είδους της προσβολής, των συνθηκών τέλεσης της αδικοπραξίας, όπως εκτενώς αναπτύχθηκαν ανωτέρω, της εκτάσεως της βλάβης του ενάγοντος, της περιουσιακής, κοινωνικής και προσωπικής κατάστασης των διαδίκων μερών, αλλά και της στενοχώριας και της ταλαιπωρίας που υπέστη ο ενάγων από το γεγονός ότι στερείται την επικοινωνία με το ανήλικο τέκνο του από τον Αύγουστο του 2018, το Δικαστήριο κρίνει, εφαρμοζομένης της συνταγματικής αρχής της αναλογικότητας (άρθρα 2 παρ. 1 και 25 Συντάγματος), ότι για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης θα πρέπει να αναγνωριστεί η υποχρέωση της εναγομένης να καταβάλει σε αυτόν το ποσό των δέκα χιλιάδων (10.000,00) ευρώ.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η παρούσα αγωγή θα πρέπει να γίνει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη και να αναγνωριστεί η υποχρέωση της εναγομένης να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 10.000,00 ευρώ με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και έως την πλήρη εξόφληση. Τέλος, μέρος των δικαστικών εξόδων θα πρέπει να καταδικαστούν εις βάρος της εναγομένης και υπέρ του ενάγοντος, ανάλογα με την έκταση νίκης και ήττας των διάδικων μερών (άρθρο 178 παρ. 1 ΚΠολΔ, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.